

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/12/2014
Identifikačné číslo spisu:	2008200867
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2008200867.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mgr. G. G., bytom v J., zastúpený Mgr. Karolom Haťapkom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Námestie SNP č. 22, proti žalovaným: 1/ Inšpektorát práce Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, 2/ Národný inšpektorát práce, so sídlom v Košiciach, Masarykova č. 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Inšpektorátu práce Trnava z 22. februára 2008 č. R 232/2007/SE, o uloženie povinnosti žalovanému 2/ doručiť rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2013 č. k. 2S 29/2009-68, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2013 č. k. 2S 29/2009-68 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť mu rozhodnutie o odvolaní, ktoré podal 17. marca 2008 proti rozhodnutiu Inšpektorátu práce Trnava z 22. februára 2008 č. R 232/2007/SE. Žalobca predmetnou žalobou tiež žiadal, aby súd zrušil uvedené rozhodnutie Inšpektorátu práce Trnava a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a aby odložil jeho vykonateľnosť v zmysle § 250b ods. 2 a § 250c O.s.p.

Krajský súd zistil, že Inšpektorát práce Trnava ako prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím uložil žalobcovi poriadkovú pokutu vo výške 20 000 Sk podľa § 20 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona č. 125/2006 Z.z.“) za nedodržanie § 16 cit. zákona. Súd mal preukázané, že žalobca bol Inšpektorátom práce Trnava v rámci inšpekcie práce u PR production, s.r.o. Šaštín-Stráže písomne vyzvaný, aby preložil podklady na výkon inšpekcie práce a súčasne bol poučený o možnosti uloženia pokuty v zmysle § 20 zákona č. 125/2006 Z.z. Výzva bola žalobcovi doručená 27. novembra 2007. Žalobca na výzvu nereagoval a nedostavil sa bez ospravedlnenia pred správny orgán v určený termín dňa 10. decembra 2007 o 08:30 hod. Podľa názoru krajského súdu výzva bola legitímne a bezpochyby logicky adresovaná žalobcovi, lebo v tom čase žalobca bol prokuristom obchodnej spoločnosti PR production, s.r.o. a jej jediným zástupcom,

keďže táto spoločnosť v danom čase nemala konateľa a ani inú osobu uvedenú v obchodnom registri, ktorá by bola oprávnená za spoločnosť konať. Neposkytnutím požadovanej súčinnosti voči prvostupňovému správneému orgánu porušil žalobca povinnosti podľa § 16 ods. 2 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. a uvedený záver nemohla ovplyvniť ani reakcia PR production, s.r.o. odoslaná prvostupňovému správneému orgánu až v správnom konaní o uložení pokuty, pričom táto spoločnosť neuvedla žiadne nové skutočnosti a ani nepredložila nové dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalobca svojim konaním neporušil povinnosť vyplývajúca mu z § 16 ods. 2 cit. zákona.

Krajský súd pokladal za neopodstatnenú námietku žalobcu, že v prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu bol označený nesprávne ako „zamestnávateľ“. Podľa názoru súdu z predmetného rozhodnutia, ako aj z ostatných identifikačných údajov je zrejmé, že rozhodnutie sa týka žalobcu. Nesprávne označenie žalobcu ako zamestnávateľa krajský súd považoval za chybu v opisovaní, ktorá bola následne 28. marca 2008 v súlade s § 47 ods. 6 správneho poriadku opravená a oprava bola žalobcovi doručená 4. apríla 2008.

Súd prvého stupňa za nedôvodnú považoval aj námietku žalobcu o výške uloženej pokuty s odôvodnením, že uloženie pokuty (poriadkovej) za porušenie zákona a jej výška v rámci prípustnej zákonnej sadzby sú zásadne v diskrečnej právomoci správneho orgánu. Výška pokuty je v zásade preskúmateľná súdom iba v rozsahu, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V danom prípade bola pokuta uložená na hornej hranici možného zákonného rozpätia, pričom správny orgán pri určovaní jej výšky zobral do úvahy právne relevantné okolnosti. Ako sa uvádza v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, žalobca ako jediná osoba oprávnená konať za zamestnávateľa PR production, s.r.o. svojim konaním zmaril možnosť objektívneho vykonania inšpekcie práce.

K námietke žalobcu o doručovanie zásielok správnym orgánom krajský súd uviedol, že žalobca uvádza adresu pre doručovanie G., ako aj adresu trvalého bydliska T. a súd nepochyboval, že v čase prebiehajúceho správneho konania býval na adrese trvalého pobytu a relevantné listiny mu boli doručené.

Krajský súd ďalej zistil, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo žalobcovi doručené 4. marca 2008. Lehota na podanie odvolania v súlade s § 54 ods. 2 správneho poriadku uplynula dňom 19. marca 2008. Žalobca pred uplynutím tejto lehoty odvolanie nepodal. Ako ďalej vyplýva z administratívneho spisu, žalobca neadresoval odvolanie správneému orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (Inšpektorátu práce Trnava), ale ho podal 25. marca 2008 priamo žalovanému ako odvolaciemu správneému orgánu. Keďže odvolanie nebolo podané včas, žalovaný preskúmal podanie žalobcu označené ako odvolanie z hľadiska možného prieskumu mimo odvolacieho konania a upovedomil o tom žalobcu listom z 5. marca 2008 (č. S/2008/02169-2.1). Zásielka s uvedeným oznámením bola zasielaná žalobcovi doporučené do vlastných rúk na trvalé bydlisko T. a vrátila sa s informáciou pošty, že žalobca požiadal o preposlanie zásielok.

Krajský súd nevyhovel požiadavke žalobcu o doručenie rozhodnutia žalovaného o odvolaní zo 17. marca 2008 podanom proti prvostupňovému rozhodnutiu z dôvodu, že pre oneskorene podané odvolanie to nebolo možné.

Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie boli v súlade so zákonom, a preto súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu nepriznal právo na náhradu trov konania. Úspešný žalovaný nemá v správnom súdnictve právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie s poukazom na § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Podľa jeho názoru je rozsudok arbitrárny a vychádza z neúplného skutkového stavu, na základe

ktorého dospel krajský súd k nesprávnemu právnemu záveru. Žalobca namietal, že prvostupňový správny orgán postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou, keď namiesto štatutárneho zástupcu, konateľa obchodnej spoločnosti na predloženie príslušných dokumentov potrebných k vykonaniu kontroly vyzval žalobcu, ktorý bol prokuristom, jeho funkcia je spojená s chodom obchodnej spoločnosti len subsidiárne na základe osobitnej plnej moci. Žalobca riadne oznámil, že príslušné doklady neexistujú a zamestnanec, ktorého prvostupňový správny orgán hľadal, nikdy v spoločnosti vedený nebol. Žalobca ďalej uviedol, že bol súčasne spoločníkom obchodnej spoločnosti, z čoho nebolo možné vyvodzovať záver, že je účastníkom pracovno-právneho vzťahu s osobami, ktorých pracovný pomer žalovaný skúmal. Poukázal na viaceré chyby v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, ktoré chyby, najmä v označení účastníkov konania, nebolo možné odstrániť opravou. Namietal tiež, že súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadal s otázkou doručenia rozhodnutia o odvolaní v zmysle § 25 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), keď rozhodnutie nebolo doručené povinnému a ani splnomocnenému právnemu zástupcovi žalobcu.

Žalobca napokon žiadal alternatívny petit, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že uloží žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu rozhodnutie o podanom odvolaní zo 17. marca 2008 a tiež aby zrušil rozhodnutie z 22. februára 2008 č. R 232/2007/SE a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, alebo aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2013 č. k. 2S/29/2009-68 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Mal za to, že súd sa dôsledne a relevantným spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalobcu, ktorý neuviedol žiadne nové skutočnosti ani námietky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu nie je vecne správny.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení druhej hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (ods. 2).

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1, 2, 3 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnemu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Povinnosťou správneho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej je v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p. dať odpoveď na zásadné otázky týkajúce sa predmetu súdneho prieskumu nastolené žalobcom v žalobe.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a postupu mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu začatého na základe žaloby žalobcu náležite nepostupoval v zmysle zákonných procesných pravidiel nastolených zákonodarcom v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku uvedených vyššie.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že žalobca v žalobe, ktorá bola doručená krajskému súdu dňa 31. decembra 2008 označil ako žalovaných v 1. rade Inšpektorát práce Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava a v 2. rade Národný inšpektorát práce, so sídlom v Košiciach, Masarykova č. 10. V žalobe žiadal rozhodnúť o dvoch veciach a to: 1/ aby krajský súd uložil žalovanému povinnosť doručiť mu rozhodnutie o podanom odvolaní zo 17. marca 2008, ktoré podal proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu práce Trnava z 22.

februára 2008 č. 232/2007/SE o uložení poriadkovej pokuty, 2/ a aby zrušil rozhodnutie Inšpektorátu práce Trnava z 22. februára 2008 č. 232/2007/SE a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne žiadal o odklad vykonateľnosti.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že nepovažoval za potrebné poukazom na skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu, ukladať akúkoľvek (žalobcom požadovanú) povinnosť žalovanému. Krajský súd v odôvodnení rozsudku ďalej uvádza, že z administratívneho spisu zistil, že žalobca podal odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu po uplynutí zákonnej lehoty, ktoré adresoval priamo žalovanému. Keďže odvolanie nebolo podané včas, žalovaný vec ako odvolanie neprejednal, ale preskúmal podanie žalobcu z hľadiska možného prieskumu mimo odvolacieho konania a upovedomil o tom žalobcu listom zo dňa 05.05.2008 (č. S/2008/02169-2.1). Zásielka s uvedeným oznámením zasielaná žalobcovi doporučene do vlastných rúk na adresu T. sa vrátila s informáciou pošty, že žalobca požiadal o preposlanie zásielok. K uvedenému krajský súd poznamenal, že žalovaný príliš prísne posudzoval podania žalobcu urobené zaňho právnym zástupcom, ku ktorým nebola pripojená plná moc. Išlo o nedostatok, ktorý mohol žalovaný (alebo prvostupňový správny orgán) odstrániť dopytom na žalobcu. Krajský súd tiež uviedol, že mimo to z administratívneho spisu vyplýva, že plnomocenstvo na zastupovanie mal žalovaný k dispozícii v čase od 15.04.2008, teda aj v deň spisania vyššie spomínaného oznámenia (č. S/2008/02169-2.1) a mohol oznámenie doručiť nie žalobcovi, ale jeho právnemu zástupcovi.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu z 22.02.2008 podala v mene žalobcu Advokátska kancelária Blaha, Reben & Partneri, Námestie SNP 22, Bratislava, odvolanie bolo podpísané advokátom Mgr. Karolom Haťapkcom. K odvolaniu nebolo priložené plnomocenstvo. Napriek tejto skutočnosti žalovaný 2/ považoval uvedené podanie za odvolanie žalobcu a oznámenie č. S/2008/02169-2.1 doručoval do vlastných rúk žalobcovi.

Vychádzajúc z uvedeného odvolacieho súdu plyní záver, že súd prvého stupňa si v dostatočnom rozsahu neujasnil predmet súdneho prieskumu.

Pokiaľ krajský súd v napadnutom rozsudku konštatuje, že nepovažoval za potrebné poukazom na skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu, ukladať akúkoľvek (žalobcom požadovanú) povinnosť žalovanému, jeho konštatovanie je v rozpore so zistenými okolnosťami, ktoré napokon aj uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 8), ktorá skutočnosť má za následok nepreskúmateľnosť rozsudku pre nezrozumiteľnosť.

Súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil aj po právnej stránke. Napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia Inšpektorátu práce Trnava z 22.02.2008 č. R 232//2007/SE, teda prvostupňového správneho rozhodnutia, ktoré však v zmysle § 247 ods. 2 O.s.p. nepodlieha súdnu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pretože predpokladom postupu podľa právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú nadobudlo právoplatnosť. Je nepochybné, že prejednávacia vec sa týka rozhodnutia správneho orgánu vydaného v správnom konaní v prvom stupni, ktoré rozhodnutie za zákonom stanovených podmienok nie je preskúmateľné súdom podľa §§ 244 a nasl. O.s.p., keďže proti tomuto rozhodnutiu je podľa §§ 53 a nasl. správneho poriadku v spojení s § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z. prípustné odvolanie, a preto v danom prípade sú splnené podmienky pre zastavenie konania v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p.

Súčasne odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu zistil, že súd prvého stupňa sa v konaní dopustil takého procesného pochybenia, na ktoré odvolací súd musel prihliadnuť z úradnej povinnosti. Zo žaloby vyplýva, že žalobca označil za žalovaných: 1/ Inšpektorát práce Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, 2/ Národný inšpektorát práce, so sídlom v Košiciach, Masarykova č. 10. Krajský súd nariadil vo veci pojednávanie súdu dňa 19.06.2013, na ktorom pojednávaní aj vyhlásil napadnutý rozsudok, avšak na pojednávanie opomenul predvolať žalovaného 1/ ako účastníka konania, ktorému ani nedoručil

napadnutý rozsudok a ani ho neuviedol ako účastníka konania v úvodnej časti napadnutého rozsudku, ktorým postupom krajský súd tomuto účastníkovi odňal právo na konanie.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v preskúmvanej veci námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu považoval za dôvodné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súčasne považuje za potrebné dodať, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy v zásade uplatňuje, primárne preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmavať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvostupňového súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vec prejednať v medziach podanej žaloby, posúdiť zákonnosť postupu žalovaného 2/ pri doručovaní oznámenia 05.05.2008 č. S/2008/02169-2.1, splnenie zákonných podmienok súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného 1/ zo dňa 22.02.2008, v konaní postupovať so všetkými účastníkmi konania a vo veci opätovne rozhodnúť, a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť, vysporiadajúc sa so žalobnými námietkami žalobcu. V novom rozhodnutí krajský súd opätovne rozhodne o náhrade trov konania, vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.